

דָא, זכו זעירא מאָבוֹי מגין עלייה. ובהו זכו אתרשים גו עמודא דקאים ביה ההוא נער. ואיהו זבי בחד יתמא. בגין דכל יטס וארמלפתא, קיימין בפקדזיגה דמטטרו"ן, דקיימא לדינא בגין שבעין סנחרין. בהובלא דזוכותא, דינין כל דינין דעלמא, בר מטלת, בגין חמי ומזוני. וכלהו בקראי בתיבי. בגין, דכתיב (^{ש"א א' י'}) ותתפלל על ה', על ה' דיקא, לעילא לעילא. אחרא דמזרא עילאה. חמוי, דכתיב (ישעה לה ה) הנני יוסיף על ימיך חמש עשרה שנה, יוסיף דיקא. מזוני, דכתיב (תהלים נא) השליך על ה' יהבך והוא יכלכלך, על דיקא. וממן דינין בגין עלםא. ויהבין פתקא למלאך הפטות לקטלא לון, ולנטלא רוחיהון, והואיל ומשפונין עילאיין, וטביין בגין נשא בידוי דקדושא בריך הויא, פקיד למטרו"ן, דיהון בגין דההוא בר נש ואתמייה בפקודנא דיליה. ובגין דאסור למשפנא לון, משפונין על משפונין, לא יקומו. ועל דא, מאן ישיזיב לון מעינוי, ההוא זכו איגין על בגין. והוא, חד בגין דמייחו דההוא זכו איגין עלייה, בעידן עקרתיה. לך את ליה רושם במצחיה. חייכא, או גייפא איהו. ולא אתחזוי קפוי בגין נשא, דלא ידעין ביה. דא אצלה. ומאן דאתחבר בחדיה, יצלח יפир מגיה.

חווטמא עקיימא, ותרין נוקבין דיליה רברבין, וסלקין לבר בגין פתחין דנחיורי, וחוטמא לא סליק. דא איהו באט ה' בשלימו. ארבע שרטוטין במצחיה רברבין, ושית זעירין. אונדיי רברבין. בגין רברבן. ותרין רשיימין אוכמן דקייקין בעיניה דימינה. שעירה, לא אתקון במצחיה, בגין דאייה רב ומكيف. רושם מכתשא במצחיה. דא שרפא, בכל יומא זמין כדרתעים. ברוגזיה, קרייר חוטמיה, ואתחזוי חור. פב מרוגזיה לזמן רב. מהימנא איהו במלין רברבין. ובזעירין לאו הכי. חמץן איהו. גופיה ملي מכתשין ואבעבעין בכל יומי שטא, ובר זמנא חד זעיר ביומי DSTOA, אנתהיג בענורתנותא בבייתה. פיאויבתיא למיכל בכל אמר, אף על גב דלא יזמנון ליה. אי זבי באוריינט, ואוליף ינוקין, זבי בהו בשיעין תייו.

בידיה זמין, רושם עמיקה מתולדה דאטיליד ביה. תרין נשין איזדמנו ליה, קדקמייתא פמית על משברא. בגין פזפי לתרין בגין, חד ימית זעיר בחלבא דאיימה, חד יקום בעלמא גייפא, יתר מ בגין נשא אחרני, זמיין קיימין ביה, אבל לא כל בך. חוטמא דזיל באורך מישר, ומתקנה על גבי אנפין. האי איהו באט

ה' בשלומו. דא אטגלי במצחיה תרין שרטוטין רברבין, וחמשה זעירין, ותרין מפטרא דימינא לגביו שעיריה. מישר מפתא לעילא. שעיריה בין אויכם לסומק, פלייא על אונדוי. עינוי רברבין ירוזין, וחוטא סומק אסחרא לגו. אנפוי ארכיבין.

דא, איקרי אנפוי נשר. דא, מבני דסיהרא באשלאמוותא. כד בעי לאזערاء גרמיה, טב איהו לגביו מאיריה. דחיל חטא איהו. בימי עולימוי איהו בלא מרעין, איזיל בבריאותיה, גיגר בלא דחילו. בימיין דסיבוי נחית בנטיתו דסיהרא, חלשא להו. מרעין רדפין אבתאריה, דא זכה במרעין יתפפזון.

ואו מתחלפין סימניין, בימי עולימוי להו במרעין. בגין דאייהו כסיהרא דבעיא לאנחרא. ויהא ההוא גברא במשבנו. ובימיין דסיבו, יהויל בלא מרעין, ובוועתרא ויקר סגיא. דהא כדין אנהירת סיהרא וקיימה באשלאמוותא. ודא איהו צדיק וטוב לו. ודא ענותנותא ביה, רחמים הוא למאיריה בכלא.

חויטמא אריכא וחד, חדודא פרישא דחויטמא דנסරא. האי איהו (בלא את כל). שעיריה קמיט. שרטוטין מצחיה תלת. אנפוי חידין. עינוי זעירין. האי איהו חמוץ בפה דאית להו לאחרני. כל עובדי (דף נ"א) לאו בריחלו דשמיא. סאני אוריתא, וסאני למאן דלעאן בה. רחמים לפום שעטה למשמע מלין דאוריתא, ולפום שעטה פרחין מניה.

ברגלהה שמאלא תרין אצבען קמיטין דלא מתחפשטיין וברגלהה ימינה חד. האי איהו בחתאה דגנבא, ולא יהוב מההוא חובה לעמ אין. בין כתפיו פליין תרין שעירין רברבין. בחדוי אית תלת שעירין דמלין. אומאי אומאה בכל רגעה ושבטה, ולא אתחמי. תרין זמנין בשטה ישתחף בר נש בחדיה. ולא יתיר, ויצלח, והוא מאדר עד ריש ניסן. ומאלול, עד שית יומין דחשון, ולא יתיר, וביוםין אלין, יצלח מאן דישתחף בחדיה, דהא יומין אלין יומין דאתונין אינון, ומאן דלית לייה אתוין, אחאחד בהו.

ביומין אלין נפקין נשמתין ערטלאין, וAINON מתחדרן במלךדמן, ולית לוז זוגין. וביוםין אלין נפקין עשרין יתרין אתוין ושראן בהו, ומתחדרן בהו, וברחמי ישתקחוין זוגין. ובירחין אחרניין, וביוםין אחרניין, לאו.

דהא משבעה באדר בטש בווציא, ואפיק אתוין זעירין, ובקעין רקיעין ונפקין לעלמא. בזמנא דAINON נפקין, כלAINON נשמתין ערטלאין,

זהו זמין לאותהדרה, נפקין בהדייהו, ואתהחדן באינון אתוון. ונפקין על ידו פרוונקה. בגין דכל בני עולם, כד אתחנין לאחצ'ירא בהאי עולם, כל ציירין דאתוון מתצ'ירין בהו, על יד אדניון חלה שופfine, דקא מזוווג בנינא. והשפא אלין דקא מתחדרן, כל אינון אתוון קא אתצ'ירו בהו. אחרניין לא מתצ'ירי בהו. דהא אינון פרוונקין, לא מצ'ירין לון באתוון, כמה דאתצ'ירו בקדמיה, מסטרא דאבא ואמא. ואלין אתוון איזליין ימשטטין בעלם, ואתהחדן בהו כל אינון דלית להו אתוון, עד ריש ירחא דסיוון. דהא קדין אתחטמרן אלין, ואתוון עילאיין בעין לאתגלאה.

ומאלול אתחטמר אליין עילאיין. עד שיתה יומין במרחשותון. עד דיהםדרון בני נשא מחובייהו, ויתהפר לון, ומתחדרן אתוון במלקדמים. ובין כה וביין כה, אינון זעירין נפקין לקיימא עולם, ואלין אתהחדן בהו, בגין דלית לון אתוון כלל.

דהא מאלוול קיימא תשובה, ואתוון סלקין לגבה, ובני עולם מתחדרן מחובייהו, ומתחדרן לאתוון, וקיימין על עולם תרין ירחין, ימסתקין טבת ושבט.

מו' באדר נפקין אלין אחרניין, כמה דאתמר. ואלין דמתהחדן בהו, מקדים רחמי באליין יומין. יתרין ירחין אחרניין אתחטמרן כלו, ואלין פמוני ואב. ונפקין ימי הרעה באתוותיהו ושליטין אלין על עולם, ואחרניין אתחטמרו. בגין כה, בגין יומין, זקאה איהו מאן דאשׁתזיב מנינה. ובכホטמא אריכא, רב בפוחתיה לגבוי רישא. דא איהו באהה, ולזמנין את י' אתחבר בהדייה. דא איהו בר נש דאצלח.

אגפו קמייטין, בתולדות דאבובען. עינוי סומקין. דא איהו בין אינון תולדין דסגורו. דעתינו לזמן זלגין דמעין.

קמייטין דמצחיה ארבע ותרין עברין רשיימין, קאריך על גבי לבנה. שעירה רב. האי אצלח, וڌיל חטא, שבח גרמיה בכלא, יתר ממה דאית ביה. ובזמןא דאתגעגע, עינוי זלגין דמעין. וכאבא בחוטמיה, עד דאוושיד ליה ירואה. ודא קשיא מאינון זיני דסגורו. מאן דאשפוף בהדייה אצלח. מהימנא איהו בכלא.

על בתפיה שמאלא, אית תלת רשיימין. תרין סומקין, וחד איכם. ברם אויכם אית ליה תועלפתא. האי משיך לאתקרא בבני נשא, ואחד בהו, דלא יחשבון ליה כסגירה.